

TAFSIR AV Kapitel 4, an-Nisa ~ Kvinnorna 2 av 3

Kapitel 4, an-Nisa ~ Kvinnorna 2 av 3

Beskrivning:

Den andra delen börjar och avslutas med regler om bön, och innehåller även en diskussion om dem som Gud förbannade, vikten av att lyda profeten Muhammad samt några verser om emigration.

Verserna 43-57 – Bönen och de förbannade

Ni som tror, be inte medan ni är berusade; vänta tills ni vet vad ni säger (denna föreskrift följdes senare av ett fullständigt förbud mot alkohol). Be inte heller när ni är i ett tillstånd av orenhet förrän ni har tagit ett fullständigt bad. Om ni inte kan finna vatten för tvagning inför bönen, ta då ren jord och stryk över era ansikten och händer.

De som fick en del av Skriften använde den för att vilseleda, och de vill att ni ska göra detsamma. Gud känner era fiender väl. Vissa judar förvränger

orden ur sitt sammanhang. Gud förbannade dem.

Bokens folk (judar och kristna) bör tro på denna Koran, den bekräftar deras böcker. Gud förlåter inte dem som sätter något vid Hans sida; det är en mycket stor synd. Att uppfinna lögner om Gud är en synd. De som fick en del av Skriften tror nu på avgudar. Gud förbannade dem för detta och de ska aldrig finna någon hjälpare.

De är inte mer rätt vägleda än de troende; Gud har förkastat dem. Om de fick del av kungadömet skulle de inte dela med sig. Judarna avundas profeten Muhammad – må Guds nåd och välsignelser vara över honom – och hans följeslagare för det Gud har gett dem, men de borde minnas att de också är från Abrahams familj, som Gud välsignade med Skriften, visdom och ett stort rike (dvs. det finns ingen anledning till avundsjuka eftersom både israeliter och ismaeliter är Abrahams avkomlingar).

Helvetet är tillräckligt för att bränna dem som vände sig bort. De som förnekar verserna ska drivas in i Elden; de som tror ska ledas in i trädgårdar under vilka floder rinner. Där ska de finna renade makar och svalkande skugga.

Verserna 58–70 – Lyd Gud och Hans sändebud

Guds utmärkta instruktioner inkluderar att återlämna det som anförtrotts er och att döma rättvist om ni blir kallade att göra det. Lyd Gud, Hans sändebud och dem som har auktoritet. Om det uppstår en tvist, hänvisa den till Gud och Hans sändebud, för det är bättre och ger det bästa resultatet.

Vissa människor påstår sig tro men vill ändå vända sig till orättfärdiga tyranner för dom. De är hycklare som vänder sig bort. De kommer tillbaka och försöker skapa försoning, men Gud vet vad som verkligen finns i deras hjärtan. Ni måste ändå tala till dem, undervisa dem och försöka nå deras hjärtan.

Budbärare var ämnade att lyd. När de gjorde fel borde de ha kommit till dig (Muhammad), och de skulle ha funnit Guds förlåtelse. Men nej, de kommer inte att tro på riktigt förrän de gör dig till domare över sina tvister. Om de hade gjort vad de blivit befallda skulle de ha fått en stor belöning. Den som lyder Gud och Hans sändebud ska vara med dem som Gud har skänkt Sin nåd. Det är en gåva från Gud.

Verserna 71–87 – Var försiktiga

Var försiktiga, troende. När ni går i strid, gå i små grupper eller alla tillsammans. Det finns människor bland er som dröjer sig kvar för att undvika strid, men om ni segrar låtsas de ångra sig. De som dödas eller segrar i Guds sak ska få en stor belöning. Kämpa i Guds sak. Rädda dem som ropar på Guds hjälp.

De som tror kämpar för Gud, och de som inte tror blir Satans bundsförvanter. Har ni sett dem som fruktar människor som de fruktar Gud? Detta liv är kort, men det kommande är evigt. Döden ska finna er var ni än är.

När gott kommer erkänner de Gud, men när de drabbas av ont eller förlust skyller de på profeten Muhammad. Vad är det med dem? Allt kommer från Gud. Om ni lyder Muhammad lyder ni Gud. Gud har inte sänt dig för att vara deras väktare; de lyder dig när du är närvarande men när du vänder ryggen smider de planer mot dig. Gud vet, så lita på Honom – det räcker.

Varför reflekterar de inte över Koranen? Den besvarar deras frågor precis som Muhammad kunde ha gjort. Om det inte vore för Guds nåd och barmhärtighet skulle alla tjäna Satan. Så Muhammad, kämpa i Guds sak, för du ansvarar bara för dig själv. Uppmana de troende att kämpa, för Gud kan låta er alla övervinna de otroende.

Den som talar för en god sak ska dela belöningen, och den som talar för en ond sak ska dela dess börda. Svara på hälsningar med samma eller något bättre. Gud håller räkning på allt; det finns ingen gud utom Honom. Ni ska helt säkert ställas till svars på Uppståndelsens dag.

Verserna 88–100 – Om strid och emigration

Vad är fel med er? Varför är ni oense om vad ni ska göra med hycklarna? Ni kan inte vägleda dem som Gud har låtit gå vilse. De vill att ni ska förkasta tron och bli som dem, så ta inte vänner bland dem förrän de har emigrerat till Medina för Guds skull. Om de angriper er, döda dem.

En troende får inte döda en annan troende, utom av misstag. Om någon gör detta misstag måste han frige en slav och ge kompensation.

Kompensationen kan avstås som en välgörenhetshandling. Om offret var i krig mot er men ändå troende, ska kompensationen vara att frige en slav. Om offret tillhörde en grupp med vilken ni har ett fördrag, ska en slav frigges och kompensation betalas. Om ni inte kan göra detta, fasta i två månader i följd. Straffet för att medvetet döda en troende är Helvetet.

Var försiktiga! Döda inte någon som erbjuder er en fredshälsning; kalla honom inte otroende.

De troende som stannar kvar (utom de som är oförmögna att kämpa) är inte lika med dem som strävar i Guds sak. De som strävar erbjuds en högre rang, även om det finns en god ställning för alla.

När änglarna tar själarna från dem som har gjort fel mot sig själva, säger några att de var förtryckta. Änglarna frågar om jorden inte var stor nog för dem att finna en fristad. Deras enda fristad är Helvetet, utom för dem som hindrades av omständigheter bortom deras kontroll. Gud kan förlåta dem. Han är All-förlåtande. Den som emigrerar för Guds skull och dör är garanterad en stor belöning.

Verserna 101-104 – Bönen

När ni reser får ni förkorta bönen. När ni är i strid, be i led – en grupp ber medan den andra vaktar. Ni kan lägga undan era vapen vid kraftigt regn eller sjukdom, men var försiktiga.

Efter bönen, minns Gud stående, sittande eller liggande på era sidor. När ni är trygga ska ni återupprätta de regelbundna bönerna. Försvagas inte – om ni lider, så lider även fienden, men ni kan förvänta er hjälp från Gud, medan de inte kan det.

[KAPITEL 4](#)

[«TAFSIR AV Kapitel 4, an-Nisa ~ Kvinnorna 3 av 3](#)

[TAFSIR AV Kapitel 4, an-Nisa ~ Kvinnorna 1 av 3»](#)

- [Muslimens skyldighet att ha taqwá och att ge Profetens ﷺ ord företräde](#)
- [Förbudet mot att sätta sig före Allah och Hans sändebud \(ﷺ\)](#)
- [Sunnah - dess förståelse](#)
- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah - En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah - Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam - varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)